

‘Vijftigplussers als coach voor jongeren’

De IT-ondernemer Chris Debyser uit het West-Vlaamse Deerlijk doet niet aan vooroordelen over vijftigplussers op de werkvloer. Zijn bedrijf ConXion nam de voorbije maanden verscheidene vijftigplussers in dienst. ‘We streven een goede mix na tussen jong en oud voor ons personeel’, zegt Debyser. ‘Oudere werknemers hebben een meerwaarde door hun soms decennialange expertise. Ze kennen het product en de dienstverlening door en door. Bovendien weten ze hoe ze moeten omgaan met de klanten. De bedoeling is dat de jongere werknemers in het bedrijf op een ongedwongen manier leren van hun oudere medewerkers, die de rol van coach op zich nemen.’ Bovendien geeft de aanwezigheid van oudere werknemers een gevoel van continuïteit. ‘In de IT-sector blijft een medewerker gemiddeld 17 maanden bij dezelfde werkgever’, zegt Debyser. ‘Bij ons blijven medewerkers vaak langer dan tien jaar. Zo bestendig je de groei, hou je expertise in huis en straal je vertrouwen uit naar de klant.’

‘Mensen als netwerkexperte en coach Ria Dobbeni en business development consultant Michel Santens hebben een proven track record en kunnen even snel als jongeren mee met de innovaties in de sector.’ Over ‘dure’ oudere werknemers wil Debyser niet horen. ‘Werknemers die uit grotere bedrijven komen, willen proximitéit, een werkgever die snel kan schakelen. Ze zijn vaak bereid om wat aan loon in te boeten om aan werkplezier te winnen. Ouderen zitten in een andere loonschaal, maar de verloningen worden gestaafd door het groepsresultaat.’ (mle)

‘Oudere werknemers weten hoe ze moeten omgaan met klanten’

schoolverlaters, pleit ze ook voor oudere werknemers voor stages die uitlopen in een aanwerving. ‘Via zo’n stage leren werkgevers dat de vijftigplusser echt nog wel iets bij te dragen heeft’, betoogt Vansteenkiste. De VDAB reageert verrast op dat voorstel: ‘Dat systeem bestaat al, in de vorm van de Individuele Beroepsopleiding (IBO). Die is voor werknemers van alle leeftijden toegankelijk. De werkloze behoudt zijn uitkering tijdens zijn stage.’ Jaarlijks volgen 15.000 werkzoekenden zo’n traject, vooral in knelpuntberoepen, al kan de naamsbekendheid van het project volgens de VDAB wel beter.

‘Oudere werknemers vragen 169 euro netto extra. Dat verschil is niet groot genoeg om zwaar door te wegen bij de beslissing om een oudere werknemer niet aan te nemen’

Ze zijn te duur

Een andere piste die Vansteenkiste verkent, is de modernisering van de verloning volgens anciënniteit. Het cliché wil immers dat oudere werknemers zichzelf uit de markt prijzen. ‘Ook dat klopt niet’, zegt Vansteenkiste. ‘Volgens onze bevraging vragen oudere werknemers 169 euro netto extra. Dat verschil is niet groot genoeg om zwaar door te wegen bij de beslissing om een oudere werknemer niet aan te nemen.’ Maar verloning volgens anciënniteit zorgt er in bepaalde sectoren onvermijdelijk voor dat oudere werknemers duurder uitvallen dan jongere, beseffen ook de Leuvense onderzoekers. ‘Een modernisering van het anciënniteitsstelsel kan zinvol zijn’, zegt Vansteenkiste. ‘Je zou jongere werknemers sneller een hoger loon kunnen betalen en de piek van het hoogste loon vroeger in de loopbaan kunnen leggen, waardoor de loonhandicap voor de oudere werknemer lager uitvalt.’

INTERVIEW

RAUL KIRJANEN TOPMAN GRAANUL INVEST, DAT CENTRALE GENK-LANGERLO OVERNEEMT

‘Het was zonde geweest zo’n kans te laten schieten’

© RT

In Vlaamse energiekringen is gisteren ongetwijfeld druk gegoogeld. Op zoek naar Graanul Invest, de Estse overnemer van de centrale van Genk-Langerlo. Topman Raul Kirjanen staat bekend als mediaschuw.

VAN ONZE REDACTEUR
PASCAL SERTYN

BRUSSEL | Raul Kirjanen, de nieuwe eigenaar van de centrale van Genk-Langerlo, kan twee mijlpalen vieren. Zijn bedrijf Graanul is naar eigen zeggen al de grootste houtpelletproducent van Europa en heeft nu ook uitzicht op een vooraanstaande rol in België als groenestroomproducent. De tweede mijlpaal is dat Kirjanen volgende week veertig wordt. Graanul Invest is een nog jong bedrijf. Het werd opgericht in 2003. Vandaag is het met 520 werknemers, 245 miljoen euro omzet en een nettowinst van circa 30 miljoen euro al een van de toptienbedrijven van Estland. Het bedrijf is volgens Kirjanen nog altijd volledig in handen van drie aandeelhouders uit Estland zelf. Hoewel Kirjanen nogal mediaschuw is, wou hij in een gesprek met *De Standaard* toch een en ander kwijt over de aankoop van Langerlo.

Waarom de interesse voor Langerlo?

‘Het is een van de interessantste projecten in Europa om van een klassieke centrale tot een biomassa-centrale om te bouwen. Logistiek is het goed gelegen (aan het Albertkanaal, red), de installaties zijn in goede staat en er zit veel ervaring en kennis bij het personeel. Het was zonde geweest zo’n opportuniteit voorbij te laten gaan.’

Biomassa-centrales in Vlaanderen liggen politiek onder vuur. Open VLD, een van de meerderheidspartijen, wil af van de subsidiëring van biomassa-centrales. Waagt u zich niet aan een riskante overname?

‘Ja en nee. Ja, omdat verwarrende politieke boodschappen over een investeringsproject altijd zorgen baren. Nee, want ik maak me geen

zorgen omdat ik geloof dat de Vlaamse overheid haar beslissing om Langerlo te subsidiëren niet zal terugdraaien of bijsturen. We zijn hier toch in een democratisch land waar de wettelijke rechten van bedrijven worden gerespecteerd. Ik vind ook dat de burgers in Vlaanderen eerlijk geïnformeerd moeten worden over het feit dat de overgang van fossiele naar hernieuwbare -energieproductie geld kost. Ongeacht de energiebron. Volgens mij is biomassa als energiebron zeer concurrentieel, op voorwaarde dat alle kosten in rekening worden gebracht. Zoals die om de bevoorradingszekerheid te waarborgen.’

Vreest u niet dat de curatoren van het faillissement van German Pellets, het bedrijf van de vorige eigenaar van Langerlo, de overname zullen proberen tegen te houden?

‘Ik verwacht dat niet. Ze gaan akkoord met de overname van Langerlo door Graanul.’

Wanneer begint de ombouw van Langerlo tot biomassa-centrale?

‘Het is wat snel om daarover uitspraken te doen. We zijn nog maar een dag eigenaar. De ombouw moet klaar zijn in augustus 2018. We zullen ten laatste tegen die tijd klaar zijn.’

Langerlo overnemen lijkt een zeer grote stap voor Graanul.

‘Dat geeft ik grif toe. Maar een bedrijf is pas succesvol als het niet terugschrikt voor groeikansen. We weten waar we aan beginnen, en zijn ervan overtuigd dat we opgewassen zijn tegen de overname van Langerlo.’

‘Dit is een van de interessantste projecten in Europa om tot een biomassa-centrale om te bouwen’

GEZONDHEID

Wie veel uren klopt, is ongelukkiger

BRUSSEL | Werkt u meer dan veertig uur per week, en zou u eigenlijk minder willen werken? Dan bent u waarschijnlijk ongelukkiger dan wie een normale werkweek werkt. Dat blijkt uit het doctoraatsonderzoek van Deborah De Moortel, dat ze deze week aan de VUB verdedigde. ‘Er werd aan duizenden mensen gevraagd hoe ze zich de jongste twee weken voelden, op een schaal van nul tot tien. Wie onvrijwillig lange uren werkt, scoort 0,10 tot 0,15 punt lager. Dat lijkt misschien geen groot effect, maar het is wel merkbaar. Het toont duidelijk dat onvrijwillig veel uren werken slecht is voor de mentale gezondheid’, zegt De Moortel. Mannen die vrijwillig veel uren werken, zijn niet ongelukkiger. Bij vrouwen ligt dat anders. ‘Een mogelijke verklaring is dat zij onvoldoende tijd hebben voor rust en herstel doordat zij vaak ook de grootste verantwoordelijkheden dragen in het huishouden.’ Niet alleen te veel, maar ook onvrijwillig deeltijds werken, maakt ongelukkig. ‘Maar dat verband stellen we enkel bij vrouwen vast. Vaak is het net aan vrouwen en laaggeschoolden dat flexibiliteit gevraagd wordt.’ Ook werken op sociaal onvriendelijke uren,

zoals avond- of weekendwerk of niet aangekondigde overuren, heeft een negatief effect op het mentale welzijn. Volgens De Moortel zijn er dan ook gevaren verbonden aan de flexibilisering van de arbeidstijd, waaraan minister van Werk Kris Peeters (CD&V) werkt. ‘Het belangrijkste is dat mensen zelf hun uren kunnen bepalen. Als werkgevers meer vrijheid krijgen, moet je erop toezien dat mensen niet onvrijwillig te veel uren moeten werken. Want dat leidt tot een slechter mentaal welzijn.’ Of ongelukkig zijn ook tot een groter ziekteverzuim leidt, werd in het doctoraat niet onderzocht, maar werd wel vastgesteld in ander internationaal onderzoek. Voor het onderzoek werd gebruikgemaakt van Europese data. Daarbij werden verschillen vastgesteld tussen landen. ‘In Scandinavië en in Zuid-Europa heeft werken op sociaal onvriendelijke uren een minder groot effect op het welzijn. In de Scandinavische landen is er een genereuze welvaartsstaat, met een grotere gelijkheid van man en vrouw en een beter uitgebouwde kinderopvang. In de Zuid-Europese landen worden huishoudelijke taken vaker opgevangen door inwonende familieleden als grootouders. (dds)